

Diana se kousla do rtu. Věděla, že Šíp teď nemůže použít svou magii, aby se zachránil, když je okolo nich tolik lidí. Bylo na ní, aby to nějak vyřešila.

Nahrnulo se k nim několik dětí, aby si prohlédly malého bílého králíčka. Ostatní lidé k nim otáčeli hlavy.

Diana se pokoušela zůstat klidná a dohodnout se s Emmou. „Podívej,

nemůžu ti to vysvětlit. Ale je *opravdu* důležité, abys mi ho vrátila,“ řekla zoufale.

Emma se zamračila. „Proč? Ach, už to chápu. Ty si myslíš, že se o něj nedokážu dobře postarat!“

„Ne. Samozřejmě, že bys to dokázala. Ostružina je nádherná. O to nejde...“ Dianě jako kdyby někdo vypnul mozek. Jak tohle vysvětlí bez toho, aniž by prozradila Šípovo tajemství? A ještě ke všemu viděla, jak se k nim blíží její rodiče. *No super*, zasténala v hlavě.

„Diano? Co se tu děje?“ zeptala se maminka zvědavě.

Diana se zhluboka nadechla. „Jde o tohohle krásného bílého králíčka. Potřebuje domov.“

Její maminka se podívala na Šípa zblízka. „To je zvláštní. Vypadá úplně